

KHUTBA

Fredag 25.05.12

Norsk

Livet etter døden

All takk til Allah, Den mest gavmilde. Jeg bevitner at ingenting er verdt tilbedelse unntatt Ham, uten partnere. Måtte Allah sende fred og velsignelser over Hans siste sendebud.

Allahs tjenere! Muslimer tror at det nåværende livet er en prøvelse for den neste verdens eksistens. Når en muslim dør så blir han eller henne vasket og svøpet i et rent hvitt klede (vanligvis av et familiemedlem), og begravet etter en spesiell bønn, helst samme dag. Muslimer ser dette som en siste tjeneste de kan gjøre for sine slektninger, og en mulighet til å huske at ens egen eksistens her på jorden er kort. Spørsmålet om det er et liv etter døden, kommer ikke under vitenskapens myndighetsområde. Vitenskap er opptatt av klassifisering og analysering av sansbare data. Mennesket har vært opptatt med vitenskapelige undersøkelser og forskning i den moderne betydningen av ordet, bare i de siste få århundrene, mens man har kjent til begrepet livet etter døden i uminnelige tider.

Alle profetene Allah har sendt, kalte sitt folk til å tilbe Allah og å tro på et liv etter døden. De la så mye vekt på dette at selv den minste tvil, betydde å fornekte Allah, og gjorde all tro meningsløs. Det faktum at alle profetene har vært så sikre og enige i spørsmålet om livet etter døden, til tross for tusener av år mellom dem, er bevis på at kilden til deres kunnskap om livet etter døden var den samme, dvs. gudommelig åpenbaring.

Vi vet også at disse profetene ble svært motarbeidet av sitt folk, hovedsakelig angående livet etter døden, fordi folket mente dette var umulig. Til tross for motstanden, vant profetene mange oppriktige tilhengere. Hva var det som fikk disse tilhengerne til å forlate sine forfedres tro, tradisjoner og skikker, til tross for risikoen over å bli fullstendig fremmedgjort fra sitt eget samfunn? Det enkle svaret er: De brukte hjernen og hjertet og innså sannheten. Innså de sannheten gjennom perseptuell bevisst sansing? Det kunne de ikke, for perseptuell opplevelse av livet etter døden, er umulig. Allah har i tillegg til perseptuell bevisst sansing, gitt mennesket logisk, etisk og moralsk bevissthet. Det er denne bevisstheten som leder mennesket når det gjelder virkeligheten av saker som ikke kan bekreftes gjennom sanselig data. Derfor appellerte alle profetene til menneskets etiske, moralske og rasjonelle bevissthet da de kalte folk til å tro på Allah og livet etter døden.

Da avgudsdyrkerne i Mekka fornektet troen på et liv etter døden, ble deres syn lagt fram i Koranen, dets svakheter ble vist ved logiske og rasjonelle argumenter i forsvar for troen om et liv etter døden:

Og han tar et eksempel for Oss, og har glemt sin skapelse. Han sier: «Hvem skal gi liv til morkne ben?» Si: «Han skal gi dem liv, som frembrakte dem første gang! Han kjenner til all skapning. Han som gir dere varme av grønne trær, og se, dere kan tenne opp med dem. Evner ikke Han, som skapte himlene og jorden, å skape deres like? Jo, sannelig, Han er Skaperen, Den allvitende. (36:78-81)

En annen gang sa Koranen klart at de vantro ikke har solid grunnlag for sin fornektelse for livet etter dette. Det er basert på ren gjetning:

Men de sier: «Det er ikke noe annet enn jordelivet. Vi dør, og vi lever, det er kun tiden som tilintetgjør oss.» De har ingen kunnskap om dette, de bare formoder. Og når Vårt klare ord

fremleses for dem, er deres argumenter bare at de sier: «Bring våre fedre tilbake, om dere snakker sant!» Si: «Allah gir dere liv, og lar dere så dø. Derpå vil Han samle dere til oppstandelsens dag, hvorom ingen tvil hersker. Men folk flest vet det ikke.» (45:24-26)

Sikkert er det at Allah vil vekke opp alle de døde, men Han har Sin egen plan. Det vil komme en dag da hele universet vil bli ødelagt, de døde vil gjenoppvekkes for å stå foran Allah. Den dagen er begynnelsen på et liv som aldri tar slutt, og den dagen vil alle bli belønnet av Allah etter hans og hennes gode eller onde gjerninger.

Koranens forklaring om nødvendigheten av et liv etter døden, er hva menneskets moralske bevissthet kan forstå. Hvis det ikke er noe liv etter døden, er troen på Allah meningsløs, og selv om man tror på Allah, ville det vært en urettferdig og likegyldig Gud som skapte mennesket uten tanke for menneskets skjebne. Allah er rettferdig. Han vil straffe tyrannene som står bak flere kriminelle handlinger enn man kan telle, de har torturert og drept hundrevis eller tusenvis av uskyldige mennesker, er skyld i korrupsjon i samfunnet, og undertrykket mange personer til egen fordel osv.

Mennesket har til rådighet en kort tid i denne verden, og mange berøres av ens handlinger. Derfor er ikke tilstrekkelig straff og belønning mulig i dette livet. Koranen slår fast at dommedag må komme, og at Allah vil avgjøre skjebnen til enhver sjel, alt etter hans eller hennes gjerninger:

De vantro sier: «Timen vil aldri komme over oss.» Si: «Jo, så sannelig, ved Herren, den vil komme over dere, ved Ham som kjenner det skjulte. Ikke et støvkorn unngår Ham i himlene eller på jord. Det er intet mindre, eller større, uten at det står i en tydelig Bok. Så Han kan lønne dem som tror og lever rettskaffent. De har i vente tilgivelse og verdig omsorg. Men de som strever mot Vårt ord for å forpurre det, dem venter en straff av smerteligste sort.» (34:3-5)

Oppstandelsens dag vil være når Allahs rettferdige- og barmhjertige egenskaper vil bli bevist. Allah vil gi barmhjertighet til dem som led for Hans skyld i det verdslige liv, og tror at en evig lykksalighet venter dem. Men dem som misbruker Allahs gaver, som ikke bryr seg om det neste livet, vil være i den ulykkeligste tilstand. For å sammenligne dem, sier Koranen:

Er vel den som Vi har gitt et vakkert løfte, og som får det oppfylt, lik den som Vi har gitt jordelivets gleder, og så, på oppstandelsens dag, må stå til rette (for straff i Helvete)? (28:61)

Koranen sier også at dette verdslige livet er en forberedelse for evig liv etter døden, men de som forneker det blir slaver av sine lidenskaper og lyster og gjør narr av dydige og gudsbevisste personer. Slike personer innser bare sin dumskap når de dør, og ønsker forgjeves en ny sjanse i verden. Deres ulykkelige tilstand på dødstidspunktet, dommedagens redsler og evig lykke, er lovet oppriktig troende:

Når døden så kommer til en av de urettferdige, da sier han: «Herre, send meg tilbake, slik at jeg må leve rettskaffent i alt jeg har forsømt.» Nei, dette er bare ord han sier. Bak dem er en sperrende voll til den dag de gjenoppvekkes. Når det støtes i basunen, så er ingen slektskapsbånd mellom dem på denne dag, og de snakker ikke til hverandre. De, hvis vektskåler er tunge, dem vil det gå godt. Men de, hvis vektskåler er lette, disse har kastet seg bort. I helvete må de være og bli, hvor Ilden svir deres ansikter så de blir askegrå. (23:99-104)

Troen på et liv etter døden garanterer ikke bare suksess i det hinsidige, men gir også livet i denne verden fred og lykke ved å gi menneskene en følelse av ansvar og plikt i sine gjerninger. Tenk på folket i Arabia før profeten Mohammeds ankomst; gambling, vin, stammefeider, plyndring og drap var deres hovedbeskjeftigelse da de ikke hadde en tro på livet etter døden. Men da de godtok troen på én Gud og livet etter døden, ble de den mest disiplinerte nasjonen i verden.

De ga opp sine laster, hjalp hverandre i nød, og ordnet opp i sine uenigheter på grunnlag av rettferdighet og likeverd. På samme måte har fornektelse av livet etter døden sine konsekvenser, ikke bare i det hinsidige, men også i denne verden. Når en nasjon som helhet fornekte det, så stiger alle slags ondskap og korrupsjon i det samfunnet og det blir til slutt ødelagt.

Koranen nevner den forferdelige slutten for Ad, Thamud og Farao:

Thamod og Ad holdt slaget for løgn. Hva Thamod angår, så ble de utslettet av ild fra oven, og hva Ad angår, så ble de utslettet av en hylende vind. Han sendte den over dem i syv netter og åtte dager i ett strekk, og du kunne se folk liggende, som om de var morkne, omstyrte palmestammer. Ser du vel noe igjen av dem? Likeledes Farao, og de som levde før ham, og de omstyrte byer, de begikk synd, og adlød ikke Herrens sendebud. Og Han tok dem fatt med et uimotståelig grep. Da vannet svømmet over, bar Vi dere i fartøyet, for å gjøre det til noe minneverdig for dere, og at ører som tar imot måtte bevare det. (69:4-12)

Allah sier i Koranen om dommedagens hendelser:

Når det støtes ett støt i basunen, Når det støtes ett støt i basunen, På denne dag inntreffer hendelsen. Himmelen går i stykker, for denne dag er den skjor. Englene står ved kanten, og åtte bærer Herrens trone over seg. På denne dag blir dere ført frem, og intet hos dere er skjult. Hva ham angår, som får sin regnskapsbok i høyre hånd, han vil si: «Ta og les min regnskapsbok! Jeg trodde at jeg skulle møte mitt regnskap.» Han vil gå til et behagelig liv i en opphøyet have med dens frukter nær for hånden. «Spis og drikk og la det smake, for det dere utrettet i dagene som er gått.» Hva ham angår, som får sin regnskapsbok i venstre hånd, han vil si: «Å, hadde jeg bare ikke fått min regnskapsbok! Hadde jeg bare ikke visst hvordan mitt regnskap står! Hadde det bare vært slutten! Min rikdom hjelper meg ikke, min makt er borte fra meg.» «Ta ham, og legg ham i lenker og stek ham så i helvete! Legg ham så i en sytti alens kjede! Han trodde ikke på Gud, den Veldige! (69:13-33)

Profeten Mohammed (saws) sa at tre ting fortsetter å gagne en (troende) person etter døden; veldedighet som en har gitt (som fortsetter å gagne andre), gunstig kunnskap som man har etterlatt seg (dvs. skrevet eller lært), og bønn på ens vegne av et rettskaffent barn. (Sahih Muslim)

Det er derfor svært overbevisende grunner til å tro på et liv etter døden:

1. Alle profetene har kalt folket sitt til å tro på det.
2. Når et samfunn er bygd med troen som grunnlag, har dette samfunnet vært det mest ideelle og fredfylte, uten sosiale og moralske onder.
3. Historien vitner om at når denne troen fornektes av et folk som helhet, til tross for gjentatte advarsler fra profetene, har alle blitt straffet av Allah, selv i denne verden.
4. Menneskets moralske, estetiske og rasjonelle evner gjør det mulig å tro på et liv etter døden.
5. Allahs rettferdige og barmhjertige egenskaper har mening dersom er et liv etter døden.